

Kan jag göra något för att växa i tro?

»Den som har sett mig har sett Fadern« (Joh 14:9). Den kristna tron kommer att växa om vi tillåter honom att agera och om vi är beredda att upptäcka hans verk i våra liv och i historien. I den här artikeln förklaras frihetens roll, Vår Frus tro och relationen till Jesus Kristus.

2024-10-19

Innehåll

1. Med tanke på vad tron är, kan jag göra något för att stärka den?
 2. Vilken koppling har Jesus till ökad tro?
 3. Vilken roll spelar friheten i troshandlingen?
 4. Vår Fru, trons lärare
-

1. Med tanke på vad tron är, kan jag göra något för att stärka den?

En kristens tro är inte en tro på en ideologi eller en uppsättning moraliska föreskrifter. Den kristna trons innehåll är Gud själv och Gud är oändlig. Ur denna synvinkel finns det inga gränser för hur mycket tron kan växa när det gäller de fundament som stöder den kristnes

visshet. »Tron är först och främst *människans personliga anslutning till Gud.*« (KKK, nr. 150)

Vad som händer är att vi människor är begränsade och vår förmåga att söka Gud, finna Gud och älska Gud samt tro på honom hindras av vår svaghet. Därför kommer Gud till hjälp för den som söker honom med ett uppriktigt hjärta och ger honom tron som en gåva. Att leva i tro är att ha en större visshet än vad vårt mänskliga förnuft kan ge oss. Gud är en levande Gud och en treenighet av personer, därför kommer tron att öka i den utsträckning som vi har en personlig och vital relation med var och en av personerna i treenigheten. Bön är grundläggande för att växa i tro. Bön, som den heliga Teresa av Jesus sade, »handlar om vänskap när man många gånger är ensam med den som vi vet älskar oss«, men detta är inte ett klick som automatiskt öppnar en länk: »Tron kräver till sin

natur att man avstår från den omedelbara besittning som synen tycks erbjuda; den är en inbjudan att öppna sig för ljusets källa, med respekt för det mysterium som hör till ett Ansikte, som vill uppenbara sig personligen och i rätt ögonblick.«
(Lumen Fidei, n. 13)

Be med den helige Josemaría

Tron är en övernaturlig dygd som gör vårt förstånd redo att godta de uppenbarade sanningarna, att säga ja till Kristus som har givit oss full kännedom om den heliga

Treenighetens frälsningsplan. *Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin Son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som*

bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden. (Guds vänner, 191)

»Omnia possible sunt credenti« – Allt är möjligt för den som tror. Det är Kristi ord. — Varför säger du inte till honom i likhet med apostlarna: »Auge nobis fidei« – Öka min tro? (Vägen, 588)

Vår tro är varken en börda eller en begränsning. Vilken inskränkt uppfattning de som resonerar så ger uttryck för! Då vi bestämmer oss för att välja Gud förlorar vi ingenting, vi vinner allt. (Guds vänner, 38)

2. Vilken koppling har Jesus till ökad tro?

Att tro på Gud är för den kristne oskiljaktigt från att tro på den som han har sänt, sin »älskade Son« (Mark 1:11), i vilken han har lagt allt

sitt behag. Med Benedikt XVI:s ord:
»Jesus är centrum för den kristna
tron. Den kristne tror på Gud genom
Jesus Kristus, som har uppenbarat
hans ansikte. Han är Skriftens
uppfyllelse och dess slutgiltiga
uttolkare.« (Holy Mass for the
opening of the Year of Faith)

Jesus, Guds Son, kom till världen och
inkarnerades för att visa oss ansiktet
på Gud, som är kärlek: »Den som har
sett mig har sett Fadern« (Joh 14:9).
Den kristna tron kommer att växa
om vi tillåter honom att agera och
om vi är beredda att upptäcka hans
verk i våra liv och i historien. Jesus
är närvarande på ett performativt
sätt i den kristnes liv. Hans budskap
är inte bara informativt, det är
livgivande, det är ett ord som blir till
liv: »Min fader verkar ännu i denna
stund, och därför verkar också jag.«
(Joh 5:17). I den meningen är det
förståeligt att den troendes djupa
övertygelse kan öka genom att han

eller hon känner igen Guds handling i sitt eget liv. Liksom lärjungarna på vägen till Emmaus kan den kristne känna igen Jesus i brödet och Ordet och växa i tron, vilket är att hålla sig till Kristus själv och genom honom till Fadern. På denna väg till växande tro verkar den helige Ande i hjärtat. »Detta möte mellan Gud och sina barn, tack vare Jesus, är just det som ger liv åt vår religion och som utgör dess unika skönhet.« (Franciskus, *Admirabile signum*, nr. 5)

Be med den helige Josemaría

»I Kristus har hela den gudomliga fullheten förkroppsligats och tagit sin boning.« (Kol 2:9). Kristus är Gud som blivit människa, en fullkomlig människa, en hel människa. Och genom sin mänskliga natur, uppenbarar han sin gudomliga natur för oss.

Då vi drar oss till minnes Kristi mänskliga tillgivenhet, då vi tänker

på hur han vigde sitt liv åt att tjäna sina medmänniskor, beskriver vi inte bara ett sätt att handla bland många andra, utan gör mycket mer än så: vi upptäcker Gud. (När Kristus går förbi, 109)

All Guds makt, allt hans majestät, all hans skönhet och oändliga harmoni, hans stora och omätbara rikedomar, en hel Gud!, doldes i Kristi mänskliga natur för att tjäna oss. Den Allsmäktige bestämmer sig för att under en viss tid förmörka sin härlighet för att underlätta det frälsande mötet med sina skapade varelser. (Guds vänner, 111)

Kristus lever. Det är denna sanning som gör vår tro meningsfull: Jesus, som dog på korset har uppstått och besegrat döden och mörkrets makt, lidandet och ångesten. (När Kristus går förbi, 102)

Ibland sägs det att det händer under mera sällan nu än förr i tiden. Kan

det inte snarare vara så att det idag är färre människor som lever av tron? Gud kan inte annat än hålla sitt löfte: Begär av mig, så skall jag ge dig hedningarna till arvedel och jordens ändar till egendom. Vår Gud är Sanningen, grunden för allt som finns: ingenting sker utan hans allsmåktiga vilja.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Herren förändras inte; han behöver inte rusa efter någonting han inte äger, för han är själv all rörelse, all skönhet och all storhet. Idag såväl som igår. Himmelen skall upplösa sig som rök och jorden nötas ut som en klädnad ... men min frälsning förblir evinnerligen, och min rättfärdighet blir ej om intet.

Gud har i Jesus Kristus slutit ett nytt och evigt förbund med människorna. Han har satt sin allmakt i vår frälsnings tjänst. När de skapade

varelserna förtvivlar, när de darrar av brist på tro, hör vi ånyo Jesajas som i Herrens namn förkunnar: Har så min arm blivit för kort, så att den ej kan frälsa, eller finns hos mig ingen kraft till att hjälpa? Med min tillrättavisning uttorkar jag ju havet och strömmarna gör jag till torrt land, så att fiskarna ruttnar och dör av törst, eftersom vattnet är borta. Själva himmelen klär jag i mörker och ger den sorgdräkt att bära. (Guds vänner, 190)

3. Vilken roll spelar friheten i troshandlingen?

Den tro som vi kristna bekänner oss till är den djupa vissheten om en Gud som har kommit för att ge sitt liv för att visa oss den oförskyllda och oändliga verkligheten i sin kärlek till oss. Vi människor kan acceptera denna Guds handling genom att använda oss av vår frihet.

En handling av fri vilja är nödvändig för att Gud skall kunna utgjuta sin kärlek utan måtta i våra hjärtan och denna kärlek stärker tron genom den Helige Andes verkan i själen: »vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.« (1 Joh 4:16). Gud vill ha barn, han vill inte ha slavar och det är därför han vill räkna med den mänskliga och personliga viljan hos var och en för att få sina frukter att växa.

Lärjungarnas tro kommer utan tvekan att växa under deras liv, och några av dem kommer till och med att gå så långt som till martyrskap för kärleken och tron på sin Mästare, som de inte är beredda att förneka.

Be med den helige Josemaría

Utan frihet kan vi inte besvara nåden, utan frihet kan vi inte hänge oss fritt till Herren, av det mest övernaturliga skäl som finns: för att

vi helt enkelt vill göra det. (När Kristus går förbi, 184)

Jag säger det till er ännu en gång: Jag accepterar inget annat slaveri än att vara Guds kärleks slav. Och anledningen till att jag säger detta är att religionen är det största uppror som en människa som vägrar att leva som ett djur kan göra, en människa som inte låter sig nöjas – som inte finner ro – innan hon lär känna Skaparen och umgås med Honom. Jag vill att ni skall vara rebeller, fria från alla snaror, för jag vill - Kristus vill - att ni, att vi, skall vara Guds barn. Slavar eller Guds barn: detta är vårt livs dilemma. Antingen är vi Guds barn eller slavar under högmodet, sinnligheten eller den ångestladdade egoism som verkar plåga så många människor.

Guds kärlek visar vägen mot sanningen, rättvisan, det goda. När vi bestämmer oss för att säga till

Herren att *min frihet tillhör dig*, befrias vi från alla kedjor som dittills hållit oss fjättrade vid betydelselösa saker, löjliga bekymmer och småskurna ambitioner. Och då kommer vi att helt och hållet använda vår fria vilja - som är en ovärderlig skatt, en underbar pärla som det vore sorgligt att kasta försvin - till att lära oss att göra vad gott är. (Guds vänner, 38)

4. Vår Fru, trons lärare

Trons resa levs som en pilgrimsfärd i detta liv, i hopp om att vid slutet av denna resa bli full delaktig i Guds kärlek. »Denna symbol för trons pilgrimsfärd belyser Marias inre historia, den troende par excellence, som Andra Vatikankonciliet redan föreslog: “den saliga jungfrun gick på trons pilgrimsfärd och upprätthöll troget sin förening med sin Son fram till korset”«. (Johannes Paulus II, Allmän audiens, 21-mars-2001)

Jesu moder, trons lärare, kommer utan tvekan att vara den kortaste vägen för att komma till tro på sin Son. Hon, som gick trons väg, är en förebild och hjälp för den kristne. Maria står alltid vid sina barns sida för att gå i förbön och förmedla de nådegåvor som hon vet att vi kan behöva, till exempel att vår tro skall växa. Utan tvekan är detta något som kommer att glädja henne mycket: att följa sina barn på den väg som kommer att leda dem till lycka i denna värld och i evigheten.

Be med den helige Josemaría

Du är inte ensam. Varken du eller jag kan vara ensamma. Allra minst om vi går till Jesus genom Maria, som är en moder som aldrig kommer att överge oss. (Smedjan, 249)

Och även vi säger det till Honom med samma ord nu, då vi avslutar vår betraktelse. Herre, jag tror. Jag har uppfostrats i din tro, jag har beslutat

mig för att följa dig nära. Upprepade gånger under mitt liv har jag bett om din barmhärtighet. Och upprepade gånger har jag även trott det vara omöjligt att du skulle kunna utföra sådana under i dina barns hjärtan. Herre, jag tror! Men hjälp mig att tro mer och bättre!

Och vi vänder även denna bön till den heliga Maria, Guds moder och vår moder, trons Mästarinna: »Salig är du som trodde, ty det som Herren har låtit säga dig skall gå i uppfyllelse.« (Guds vänner, 204)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/kan-jag-gora-nagot-for-att-vaxa-i-
tro/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/kan-jag-gora-nagot-for-att-vaxa-i-tro/) (2025-08-05)